Nowogródek, dnia 15 kwietnia 1930 r.

NOWOGRÓDZKI Dziennik Wojewódzki

Nr. 9.

T R E Ś Ć:

Dział urzędowy.

106.

UMOWA

ustalająca warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok służbowy 1930/31 na obszarze powiatów województwa nowogródzkiego.

Dnia 28 grudnia 1929 r. w lokalu Inspektoratu Pracy 65 Obwodu w Lidzie upełnomocnieni przedstawiciele Rady Wojewódzkiej ziemi Nowogródzkiej Kresowego Związku Ziemian: 1) Stanisław Brochocki, 2) Andrzej Rostworowski i 3) Józef Sławiński oraz upełnomocnieni przedstawiciele Związku Zawodowego Robotników Rolnych R. P.: 1) Zygmunt Kolbe, 2) Jan Kapeiuk i 3) Piotr Bartoszewicz, zawarli umowę, ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych, następującej treści.

CZĘŚĆ I.

Warunki pracy płacy i ordynarjuszy.

Art. 1.

Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się od dnia 1 kwietnia 1930 roku, a kończy się 31 marca 1931 roku. Obie strony obowiązuje 3-miesięczny termin wypowiedzenia pracy przed końcem roku służbowego, a najpóźniej do dnia 6 stycznia 1931 roku włącznie, przyczem zaznacza się, że od roku następnego 1931/32 termin wypowiedzenia będzie obowiązywał do dnia 31 grudnia włącznie.

Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 6 stycznia 1931 roku włącznie, oznacza zawarcie umowy na rok następny. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić wyłącznie na zasadzie Orzeczenia Komisji Rozjemczej, lub też wyroku Sądu Państwowego w/g. kompetencji.

Art. 2.

a) Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pełnoletnich pracowników z normalną zdolnością do pracy: fornali, parobków, stróżów, pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych (ciwunów i namiestników). Umowa niniejsza nie dotyczy pracowników sezonowych.

b) Pracownicy, krórzy z powodu swych wad fizycznych lub umysłowych nie posiadają normalne zdolności do pracy, mogą być godzeni na warunkach odpowiednio niższych niż przewiduje niniejsza umowa. Korzystają oni jednak ze wszystkich innych przepisów niniejszej umowy.

c) Stangretów nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

Art. 3.

Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź Sądy państwowe według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

1) pracownikom przerywać pracę,

2) pracodawcom wstrzymywać świadczeń— z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 4-tym.

Art. 4.

a) W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia ze strony pracownika, pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem Komisji Rozjemczej lub wyrokiem sądu świadczenia w zbożu i w gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winnien wydać wstrzymane świadczenia, przyczem Komisja Rozjemcza może przyznać prócz tego pracownikowi dodatek w wysokości nieprzekraczającej 4% miesięcznie od wstrzymanej należności.

c) W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia ze strony członka rodziny pracownika, zamieszkałego wraz z nim i nie pracującego w danym folwarku, pracodawca może zażądać usunięcia takiego członka rodziny z zajmowanego przez pracownika mieszkania służbowego. Niewykonanie tego żądania przez pracownika pociąga dla niego skutki, przewidziane w punkcie „a" niniejszego artykułu.

Art. 5.

Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku (Dz. P. P. P. Nr. 85, poz. 394) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne.

Art. 6.

Pracodawcy nie są uprawnieni do samodzielnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne. Jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany może ona być dokonaną przez bezpośrednie porozumienie stron z zawiadomieniem inspektora pracy.

Art. 7.

a) Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową—według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej,—podpisaną przez pracodawcę lub jego zastępcę, z warunkami umowy, kontrolą wydanych ordynarji i pensyj wraz z potrąceniami oraz ze spisem powierzonych mu inwentarzy żywych i martwych; drugi egzemplarz książeczki podpisanej przez pracownika, pozostaje u pracodawcy. Przy zmianie służby książeczki te z zakończonym obrachunkiem strony oddają sobie wzajemnie.

b) W wypadku niezdania inwentarza martwego w całości lub skaleczenia z winy pracownika inwentarza żywego — powierzonych pracownikowi i zapisanych do książeczki obrachunkowej — pracodawcy przysługuje prawo wstrzymania pracownikowi części świadczeń, których wysokość w razie sporu określa Komisja Rozjemcza.

Art. 8.

a) Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

b) Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywają się na zasadzie osobnej umowy.

Art. 9.

Stosowanie premjowego systemu płac względem ordynarjuszy jest dozwolone.

Art. 10.

Rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, przyczem robotnicy fornale mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej aniżeli inne kategorje robotników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza.

Miesiąc		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa na obiad	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8-12	—	1.30	1.30-4	—
Luty		7.30-12	—	1.30	1.30-5	—
Marzec	1—10	7.00-12	—	1.30	1.30-5.30	—
	11—30				1.30-6.00	
	21—31				1.30-6.30	
Kwiecień	1—10	6.00-12	0.30	1.30	1 30-6.40	—
	11—20				1.30 7.00	
	21—30				1 30-7.20	
Maj	1—10	6.00-12	0.30	1.30	1.30-7.30	0.30
	11—20				1.30-7.50	
	21—31				1.30-8.00	
Czerwiec	1—10	6.00-12	0.30	2.00	2.00-8.20	0.30
	11—20				2.00-8.20	
	21—30				2.00-8.30	
Lipiec	1—10	6.00-12	0.30	2.00	2.00-8.30	0.30
	11—20				2.00-8.20	
	21—31				2.00.8.00	
Sierpień	1—10	6.00-12	0.30	2.00	2.00-7.50	0.30
	11—20				2.00-7.30	
	21—31				2.00-7.00	
Wrzesień	1—10	6 00-12	0.30	1.30	1.30-6.40	—
	11—20				1.30-6.20	
	21—30				1.30-6.00	
Październik	1—10	7.00-12	—	1.30	1.30-5.30	—
	11—20				1.30-5.20	
	21—31				1.30-4.50	
Listopad		7.30-12	—	1.30	1.30-4.15	—
Grudzień		8.00-12	—	1.30	1.30-3.45	—

Przyjmuje się za podstawę czas słoneczny z tem, że obowiązujący obecnie czas środkowo-europejski różni się od niego o 40 minut wstecz, tak np. praca w styczniu, rozpoczynająca się według czasu słonecznego o godzinie 8-ej, według czasu środkowo-europejskiego rozpoczynać się będzie o godzinie 7-ej minut 20.

Za obopólną zgodą można zmienić ustalony w powyższej tabeli podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych, jednakże tylko w ten sposób, aby ogólna ilość godzin pracy pozostała niezmienioną. Za początek pracy uważa się wyjście z podwórza, za koniec zejście z pola. W wypadku, gdy pole leży dalej niż 2 kilometry od podwórza, pracowników należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra ponad 2.

Art. 11.

a) Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty, przyczem pod inwentarzem należy rozumieć inwentarz pociągowy, powierzony danemu pracownikowi. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz do naszykowania wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na 2 godziny przed rozpoczęciem pracy. Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy.

b) Kolejne dyżury przy inwentarzu w nocy lub w dni świąteczne obowiązuje wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty, przyczem pracownicy, dyżurujący w nocy, mają nazajutrz wolny czas do południa. Spania przy inwentarzu w nocy w stajni lub na pastwisku nie uważa się za dyżur, zwalniający pracownika od pracy nazajutrz.

Paszenie koni w nocy winno się odbywać przez specjalnych pracowników. W tych dniach, w których konie chodzą w nocy na pastwisku, fornale winni wyjść do pracy o pół godziny wcześniej, niż inni pracownicy.

c) W wypadku uchylenia się ordynarjuszy—fornali od obrządku inwentarza, pracodawca jest uprawniony do ugodzenia osobnego koniucha oraz potrącenia kosztu utrzymania koniucha z wynagrodzenia fornali, przyczem jednak wysokość potrącenia, przypadająca na jednego pracownika, nie może przekraczać 50 kg. żyta na kwartał. Potrącenia z tego tytułu nie mogą być stosowane przed dniem 1 września 1930 roku. Koniuch, o ile jest nim ordynarjusz, podlega na równi z innymi ordynarjuszami niniejszej umowie.

d) Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby, pracownicy obowiązani są do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 50% wyższych od przeciętnego pełnego zarobku godzinnego dorosłych pracowników dziennych w tej samej miejscowości i sezonie.

Za samowolne opuszczenie roboty podczas godzin pracy i spóźnianie się do niej stosowane będą potrącenia w tym samym stosunku. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty, wykonywane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się pastusi, koniuchy, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków.

e) Kolejne wyjazdy, jak to: wyjazdy w dni świąteczne do kościoła, wyjazdy po doktora i t. p. obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty. Wyjazdy, mające wyraźny charakter wyjazdów prywatnych, (towarzyskich) poza godzinami pracy, winny być wynagradzane jak praca poza godzinami służbowemi, a więc o 50%, w dni świąteczne o 100% wyżej.

f) Stróże nocni mają codziennie wolny czas do przerwy obiadowej. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania, po przerwie zaś otrzymują czas wolny, równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (art. 10). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. za wyjątkiem miesięcy listopada, grudnia, stycznia i lutego. W czasie od 1 października do 31 marca, stróż otrzymuje na czas warty kożuch dworski, przyczem warta nie może zaczynać się wcześniej niż o godzinie 6-ej wieczorem.

g) Pastusi i koniuchy są wolni od pracy co trzeci dzień świąteczny (w niedziele i święta) i na ten czas zostają zastąpieni w swych obowiązkach przez innych, wyznaczonych w tym celu ordynarjuszy. Zastępowanie pastucha i koniucha oraz paszenie koni w dni świąteczne winno być opłacane zgodnie z art. 12-ym, jeżeli przypada na poszczególnego pracownika częściej niż 4 razy do roku w każdym wypadku.

h) Do siania nawozów sztucznych w większej ilości pracodawca daje pracownikowi ubranie (płóciennik), zaś przy mniejszej ilości nie dając ubrania, dopłaca 20 gr. od hektara. Prócz tego do siania nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą być używane kobiety, pracownicy zaś, używani do siania tych nawozów mają otrzymać ochraniacze na oczy.

Art. 12.

Praca w dni świąteczne, ustawą oznaczone, może być wykonywana tylko za obopólną zgodą i wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 100% wyższych od przeciętnego pełnego zarobku godzinnego dorosłych pracowników dziennych w tej samej miejscowości i sezonie.

Art. 13

W dni ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu wykonywane być nie powinne.

Art. 14

a) Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie wszystkich warunków umowy. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie umowy, pilne i sumienne pełnienie obowiązków, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy, stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy i jego

zastępcy, jeżeli takowe odnoszą się do wykonywania obowiązków służbowych, przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku oraz dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym

b) W razie niestosowania się pracownika do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych, oraz nieprzestrzeganie przez niego przepisów porządkowych, Komisja Rozjemcza na wniosek pracodawcy może potrącić pracownikowi część wynagrodzenia, nieprzekraczającą każdorazowo 1 1|2-dniowego przeciętnego zarobku dorosłych pracowników dziennych w tej samej miejscowości.

c) Delegat, mąż zaufania (przedstawiciel robotników) nie może być z tego tytułu gorzej traktowany od innych pracowników.

Art. 15.

Pensja roczna w gotówce fornali, parobków, stróżów, pastuchów i polowych we wszystkich powiatach wynosi równoważnik 3 q. (18 pud. 12 f.) żyta. Pensja roczna karbowych, włodarzy i gumiennych (ciwunów i namiestników) wynosi conajmniej równoważnik 4 q. (24 pud. 16 f.) żyta. Przy określeniu wysokości pensji obowiązywać będą rynkowe ceny zboża w mieście powiatowem w dniu, w którym winna nastąpić wypłata, przyczem równoważnik w gotówce będzie liczony po cenie nie niższej niż 30 zł. za kwintal żyta, o ile cena rynkowa żyta będzie mniejsza. Za obóstronną zgodą pensja może być wypłacona w zbożu. Pensje otrzymują ordynarjusze kwartalnie zdołu, przyczem wypłata pensji winna następować nie później, niż w ciągu pierwszych 7 dni następnego kwartału.

Art. 16.

Ordynarja roczna we wszystkich powiatach wynosi 12 q. (73 pud. 8 f.). Ordynarja wydaje się kwartalnie zgóry w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek. Majątki, które produkują pszenicę obowiązane są wydawać w ordynarji pół kwintala pszenicy, z wyjątkiem powiatu nieświeskiego, gdzie przenica winna być wydawaną według norm, określonych dobrowolną umową zbiorową, zawartą na rok służbowy 1926|27.

Art. 17.

Cała ordynarja zasadniczo wydaje się w życie z tem, że na żądanie jednej ze stron najwyżej 1|3 część ordynarji w każdym poszczególnym kwartale może być zamienioną na inne rodzaje zboża, jako to: jęczmień grykę, pszenicę lub groch, jeżeli majątek posiada te zboża w dostatecznej ilości; przy zamianie takiej oblicza się 1 1|2 q. żyta za jeden kwintal przenicy i jeden kwintal żyta za jeden kwintal innego zboża.

Art. 18.

Jeżeli pensja lub ordynarja zostaje wypłacona z opóźnieniem w rachunku gotówkowym, a ceny w międzyczasie uległy zniżce, to suma należna z tego tytułu winna być przez pracodawcę wypłacona według cen terminu wypłaty. O ile zaś cena w tymże czasie uległa zwyżce, pracodawcę obowiązują ceny w dniu wypłaty.

Art. 19.

Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy w młynie przez niego wybranym. Najwyżej połowa zboża może być mielona na zwykły pytel i kaszę, reszta zaś na rozówkę.

Wzamian za mielenie pracodawca jest uprawniony do wydania 120 kg. (7 pud. 13 f.) żyta lub też odpowiedniego równoważnika w gotówce, obliczonego zgodnie z art. 15.

Art. 20.

a) Pracownik otrzymuje ogółem 41 arów ziemi w tem 33 1|2 arów wynawożonej pod ziemniaki, 2 1|2 ara wynawożonej ziemi pod ogród i 5 arów nieunawożonej pod len. W razie braku wynawożonej ziemi pod ziemniaki, pracodawca winien dać ziemi niewynawożonej o 50% więcej. W zamian gruntu mogą być wydawane zależnie od umowy gotowe ziemniaki czyste bez ziemi, przyczem oblicza się 110 kg. ziemniaków za jeden ar pola.

b) Sadzenie ziemniaków winno się odbywać, jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku, w połowie—między początkiem a końcem—sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki winno być w takiem samem stanowisku, jak pole pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie ziemi pod ziemniaki i obróbka jej winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być sadzone obok siebie w jednem miejscu.

c) W majątkach, gdzie pracodawca posiada ziemniaki na zbyt i gdzie pracownicy rolni z powodu nieurodzaju ziemniaków nie posiadają ich na sadzenie i jeżeli w roku ubiegłym ziemniaków nie sprzedawali, właściciel winien je dostarczyć w ilościach potrzebnych do sadzenia, zwrotnych przez pracowników ze zbiorów 1930 r.

Art. 21.

a) Pracownik ma prawo trzymać jedną krowę z przychówkiem w okresie ssania, przyczem otrzymuje ponadto w ciągu roku dla polepszenia odżywiania w okresie zapuszczenia krowy, zależnie od wyboru pracodawcy: albo 135 litrów mleka, albo 1 q. (6 pudy 4 f.) żyta i 4 q. (24 pud. 16 f.) ziemniaków. Powyższy dodatek za obopólną zgodą może być zamieniony na utrzymanie przychówka. W wypadkach, kiedy pracodawca zgadza na utrzymanie drugiej krowy, nie może potrącać z uposażenia pracownika z tego tytułu więcej, niż 2 1|2 metra żyta.

b) Jeżeli pracownik krowy nie posiada, otrzymywać będzie po 1 1|2 litra mleka dziennie w ciągu 6 miesięcy zimowych i po 2 1|2 litra dziennie w ciągu 6 miesięcy letnich. W majątkach w których stawia się za warunek przy umowie, aby pracownik nie trzymał wcale krowy, będzie on otrzymywał po 3 litry mleka dziennie w ciągu 6 miesięcy zimowych i po 5 litrów dziennie w ciągu 6 miesięcy letnich.

Pracownik otrzymuje mleko świeże niezbierane. W razie niemożności wydawania mleka, poza wypadkiem przewidzianym w punkcie „a" niniejszego artykułu, pracownik otrzymuje równoważnik w pieniądzach, zbożu i t. d. ustalony za obopólnem porozumieniem według miejscowych cen.

c) Krowy pracowników winny być utrzymywane latem na odpowiedniem pastwisku, takiem jak dla bydła dworskiego (z wyjątkiem sztucznych pastewników i łąk kośnych, jednak nie koniecznie wspólnem. Jeżeli krowy ordynarjuszy pasą się oddzielnie od dworskich, wówczas w razie braku odpowiedniego pastwiska otrzymywać będą zieloną paszę w dostatecznej ilości.

Podczas miesięcy zimowych otrzymywać będą pracownicy na sztukę bydła dziennie po 8 kg. 33 dek. (20 f.) zdrowej sieczki i plew zbożowych oraz po 2 kg 93 dek. (7 f.) siana; zamiast siana może być za obopólną zgodą wydany równoważnik w innych świadczeniach. Za sieczkę uważa się krajaną słomę żytnią i jarzynową z dodatkiem plew, przyczem sieczka dla bydła ordynarjuszy winna być taka sama, jak dla bydła dworskiego. Słomę na podściółkę dla inwentarza otrzymują pracownicy w miarę potrzeby.

d) W majątkach, w których bydło dworskie ubezpieczone jest od ognia pracodawca ubezpiecza również obowiązkowo bydło pracowników. W wypadkach pożaru, wynikłego z winy lub nieostrożności pracownika, traci tenże prawo do pobierania odszkodowania za należące do niego spalone bydło. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez zezwolenia pracodawcy, a to dla uniknięcia zarazy.

Art. 22.

Pracownik ma prawo trzymać dowolną ilość trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnych. Trzoda winna być narówni z dworską zabezpieczona od zarazy przez stosowanie szczepień ochronnych, lecz tylko na żądanie i ryzyko pracownika.

Art. 23.

Trzymanie kur jest dozwolone. Kaczki wolno trzymać za wyjątkiem gospodarstw rybnych i specjalnie warzywnych. Trzymanie gęsi, gołębi i innego drobiu oraz królików zależnie jest od umowy z pracodawcą.

Art. 24.

Pracownik otrzymuje rocznie 20 m. sześciennych (2 sążnie sześcienne) drzewa szczapowego suchego, leżącego conajmniej pół roku.

Jeden m. sześcienny drzewa szczapowego suchego równa się: 1 1|4 m. sześciennego drzewa szczapowego niesuchego, 1 1|4 m. sześciennego rąbanej karpiny, 2 1|2 q (15 pud.) węgla kamiennego, 1 klaftrze torfu prasowanego, 1 1|4 klaftry torfu deptanego, 1 1|2 klaftry torfu szychtlowego 1 1|2 dwókonnej kupki gałęzi.

Torf winien być wydawany w normalnie suchym stanie i w przeciętnie w dobrym gatunku. Pracownikowi opału sprzedawać nie wolno. Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy z zastrzeżeniem, że conajmniej 1|4 opału winna być wydana w materjale drzewnym.

Art. 25.

a) Mieszkanie pracownika winno się składać conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komory. Izby winny być wytynkowane, a co najmniej wylepione, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. Przy wznoszeniu nowych budynków służbowych należy uwzględnić wskazówki, umieszczone w wydawnictwie b. Ministerstwa Zdrowia Publicznego Nr. 4 pod tytułem „Inspekcja mieszkaniowa".

b) W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni. Wapno do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ilości 15 kg. (66 f.) na mieszkanie. Piece mają być doprowadzone do porządku przed 1 listopada 1930 roku. Mieszkania winny mieć szczelny dach; dachy popsute muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. Tam gdzie woda zacieka do mieszkań i piwnic pracowników, winny być one w ciągu lata odpowiednio zabezpieczone.

c) Pracodawcy i pracownicy wini dbać o to, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienia zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

d) Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 mtr. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swych chlewów w przeznaczonem na to miejscu.

W pobliżu mieszkań mają znajdować się w dostatecznej ilości zasłonięte ustępy, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowobudowanych, powina być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy obowiązani są do urządzenia kąpieli.

e) Jeżeli folwark posiada oświetlenie elektryczne, a instalacja na to pozwala, obowiązuje zaprowadzenie go w mieszkaniach pracowniczych z jedną lampką na mieszkanie.

f) Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów niewolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu się ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

Art. 26.

Pracodawca obowiązany jest dać pracownikowi pomieszczenie na opał i ziemniaki, miejsce dla bydła we wspólnej czeladnej oborze oraz pomieszczenie conajmniej dla dwóch sztuk trzody chlewnej.

Art. 27.

a) Pracodawca opłaca do czasu zorganizowania powiatowych kas chorych w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza lub felczera do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę, pracownik uczęstniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

W razie sporu roztrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie obowiązany do płacenia 10% kosztów.

b) Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych. Lekarz powinien być sprowadzony bezwzględnie, jeżeli wezwany felczer orzeknie, że obecność lekarza jest konieczną.

Art. 28.

a) Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń na wypadek śmierci, żona lub dzieci zmarłego pracownika mają otrzymywać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla krowy, połowę ziemi pod ziemniaki, połowę dodatku na odżywianie, przewidzianego w art. 21 punkt „a" oraz możność korzystania ze wszelkich świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie, narówni z innemi pracownikami. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią pracownika, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Prócz tego pracodawca opłaca posługi religijne, związane z pogrzebem oraz dostarcza trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, wypłaca równoważnik w gotówce.

b) Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, mogą chodzić do pracy poza obrębem folwarku jedynie wówczas, jeżeli się do niej zobowiązali przed śmiercią pracownika. Wynagrodzenia członków rodziny zmarłego pracownika za pracę nie może być niższe od płac, obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

Art. 29.

W razie śmierci żony pracownika otrzyma tenże tytułem zapomogi na pogrzeb równoważnik pieniężny 41 klg. (2 pud. 20 f.) żyta — w razie śmierci dziecka powyżej lat 16-tu równoważnik 20 klg. 50 dk. (1 pud. 10 f.) żyta i poniżej lat 16-tu — równoważnik 10 klg. 25 dk. (25 f.) żyta. Równoważnik powyższy winien być obliczony zgodnie z art. 15 i za obustronną zgodą może być wydany w zbożu.

Art. 30.

W gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nie objętych ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148) w razie kalectwa lub śmierci pracownika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik, ewentualnie jego rodzina, korzysta z pełnych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie, do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw robotnika bądź jego rodziny, nie mniej jednak jak przez pół roku. Umowa niniejsza w niczem nie ogranicza praw takiego pracownika, wypływających z przepisów kodeksu cywilnego — może być jednak zastąpioną zatwierdzoną przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej ogólną umową, regulującą wzajemna prawa i obowiązki pracodawców i pracowników w razie kalectwa lub śmierci pracownika z powodu nieszczęśliwego wypadku przy pracy.

W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r, (Dz. U.R.P, Nr. 16, poz, 149),

Art. 31.

W celu uniknięcia nieszęsliwych wypadków, mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

Art. 32.

Do czasu wprowadzenia ustawowego ubezpieczenia na starość pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wymawiać pracy tym pracownikom, którzy przepracowali w danym folwarku lub udanego pracodawcy 25 lat i utracili całkowicie lub częściowo zdolność do pracy. Powyższy okres 25 lat liczy się od ukończenia 18 roku życia. Tytułem do zwolnienia tych pracowników nie może być niezdolność do pracy lecz przewinienia służbowe. Postanowienia niniejszego artykułu mogą być zastąpione umową, zawartą z zainteresowanymi pracodawcami i pracownikami i zatwierdzoną przez inspektora pracy, regulującą prawa i obowiązki pracowników, objętych tym artykułem.

Art. 33.

Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do art. 32 niniejszej umowy).

Art. 34.

a) Pracodawcy opłacają początkową naukę dzieci pracowników tam, gdzie ta wymaga osobnych dopłat. Pozatem pracodawcy utrzymują ochronkę dla dzieci w wieku od 4 do 7 lat w folwarkach, w których liczba tych dzieci przekracza

20. O ile pracodawca założył ochronkę, a dzieci pracowników w liczbie conajmniej 15 do ochronki w ciągu 3 miesięcy nie uczęszczały, pracodawca założoną ochronkę likwiduje, a poniesiony koszt 3-miesięcznego utrzymania ochroniarki rozkłada na wszystkich ordynarjuszy, którzy mając w tym wieku dzieci tychże do ochronki nie posyłali. Inspektor Pracy w porozumieniu z Inspektorem Szkolnym rozstrzyga, czy przeszkodą do otworzenia ochronki jest brak lokalu.

b) W razie uchylenia się pracodawcy od wykonania przepisów niniejszego artykułu, obowiązany on będzie wpłacić na ręce właściwego inspektorata szkolnego na rzecz oświaty robotników rolnych danego powiatu sumę, odpowiadającą kosztom utrzymania ochronki i ochroniarki w ciągu roku służbowego. Osiągniętym w tej drodze funduszem rozporządza Komisja, złożona w równej liczbie z przedstawicieli organizacyj zawodowych pracodawców i pracowników rolnych pod przewodnictwem inspektora szkolnego przy współudziale właściwego inspektora pracy.

Prawo występowania o wykonaniu niniejszego artykułu przysługuje pracownikom danego folwarku, właściwemu inspektorowi pracy oraz właściwemu inspektorowi szkolnemu.

Art. 35.

Pracownik otrzymuje w ciągu roku 12 dn urlopu w dni nieświąteczne (święta obowiązują zgodnie z wydanemi w tej miarze ustawami) bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do 6 dni, przytem jednocześnie nie więcej, niż jeden z folwarku. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót jak siewy, żniwa, sianokosy, kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach tylko wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwania urzędów państwowych nie są wliczone do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne 2 lub 3 dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu.

Pozatem odchodzącemu pracownikowi należy się 6 dni wolnych dla wyszukania pracy.

Art. 36.

Pracownikowi wysłanemu w drogę, należy tytułem strawnego za całą dobę 2 zł., za obiad 1 zł., za kolację 50 gr., Dobę liczy się od 16 godzin wzwyż. Opóznienie posiłku o 2 godziny nie pociąga za sobą opłaty strawnego. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Art. 37.

Pracownicy otrzymują furmanki:

a) w miarę potrzeby:

1) Celem odwiezienia zboża do młyna w ładunkach wozowych oraz przywiezienia stamtąd mąki i otrąb;

2) Do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po lekarza, felczera i akuszerkę;

4) po księdza z chrztem, ślubem i pogrzebem.

b) co kwartał:

1) jedną wspólną furmankę do najbliższego miasta lub handlowego miasteczka w dniu targowym;

2) jedną wspólną furmankę w dzień świąteczny wybrany przez pracowników.

Fornalowi wysłanemu w interesie pracowników w dni świąteczne czy też powszednie nie należy żadne dodatkowe wynagrodzenie.

Art. 38.

Wszyscy pracodawcy obowiązani są zawiadomić do dnia 15 marca 1931 roku Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Baranowiczach zarówno o każdem wypowiedzeniu miejsca robotnikowi, jako też o każdem wolnem miejscu.

CZĘŚĆ II.

Warunki pracy i płacy stołowników.

Art. 1.

a) umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1930 roku, a kończy się 31 marca 1931 roku.

Obie strony obowiązuje 3-miesięczny termin wypowiedzenia pracy przed końcem roku służbowego, a najpóźniej do dnia 6 stycznia 1931 roku. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 6 stycznia 1931 roku włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić wyłącznie na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej lub też wyroku sądu państwowego, według kompetencji.

b) Ustalenie terminu godzenia, wymawiania i zwalniania stołowników IV-ej grupy pozostawia się do umowy indywidualnej; terminy te winny być uwidocznione w książeczce obrachunkowej i stwierdzone podpisem prawnego opiekuna.

Art. 2.

. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony stołowników. W rozumieniu niniejszej umowy za stołowników uważa się pracowników rolnych—mężczyzn, kobiet i młodocianych—zamieszkałych w majątku, otrzymujących oprócz wynagrodzenia w natrze lub gotówce dworskie utrzymanie i ugodzonych—z wyjątkiem stołowników IV-ej grupy—na okres roczny, nie zaś sezonowy.

Art. 3.

Obowiązują następujące artykuły części 1-ej niniejszej nmowy, ustalającej warunki pracy i płacy ordynarjuszy: 3,4,6,7,9,10,13,14,18,27,30,31,32,35, 36,37 i 38.

Art. 4.

Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku (Dz. Pr. P. P. Nr. 65, poz. 394) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki mniej korzystne dla pracowników, niż ustalone w niniejszej umowie, są nieważne i z mocy prawa ulegają zastąpieniu przez umowę niniejszą. Warunki umów indywidualnych bardziej koszystne dla pracowników, niż warunki niniejszej umowy, pozostają w mocy.

Art. 5.

Art. 11 części I-ej niniejszej umowy obowiązuje z tem, iż na żądanie pracodawcy w czasie pilnej potrzeby stołownicy obowiązani są do pracy poza czasem określonym w art. 10-ym części I-ej niniejszej umowy, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę 75% wyższych od wynagrodzenia normalnego w gotówce.

Za samowolne opuszczenie roboty podczas godzin pracy i spóźnianie się do niej stosowane będą potrącenia w tym samym stosunku. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty wykonane poza określonym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się pastusi, koniuchy, stróże nocni, dozorcy oraz dziewki do oprzątania inwentarza, do doju i przy kuchni, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków.

Art. 6.

Praca w dni świąteczne, ustawą oznaczone, może być wykonywaną tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 150% wyższych od wynagrodzenia normalnego w gotówce.

Art. 7.

Ustala się cztery grupy stołowników

I grupa — mężczyźni ponad lat 21 o pełnej zdolności do pracy, zdatni do wszystkich robót.

II grupą — chłopcy od lat 18 do lat 21;

III grupa—kobiety i dziewczęta ponad lat 18, oraz chłopcy od lat 16 do lat 18;

IV grupa—dziewczęta poniżej lat 18 i chłopcy poniżej lat 16.

Art. 8.

Płacę w gotówce otrzymują stołownicy kwartalnie z dołu, zgodnie z art. 9 niniejszej umowy; przy określaniu tej płacy obowiązywać będą ceny zboża w mieście powiatowem, w dniu w którym winna nastąpić wypłata. Wypłata pensji winna następować nie później, niż w ciągu pierwszych 7 dni następnego kwartału. Za obustronną zgodą pensja może być wypłacana w zbożu.

Art. 9.

a) Najniższe kwartalne płace stołowników w gotówce we wszystkich powiatach ustala się jak następuje:

I grupa — równoważnik 300 kg. (18 pudy 12 f.) żyta;

II grupa — rownoważnik 240 kg. (14 pud. 26 f.) żyta;

III grupa — równoważnik 150 kg. (9 pud. 6 f.) żyta.

b) Określenie płacy w gotówce stołowników IV-ej grupy, ze względu na niejednakowe kwalifikacje pracowników tej grupy, pozostawia się do umowy indywidualnej, przyczem warunki tej umowy winny być obowiązkowo wpisane do książeczki obrachunkowej i stwierdzone podpisem opiekuna.

Art. 10.

a) Stołownicy wszystkich czterech kategoryj otrzymują, oprócz płacy w gotówce, wspólne mieszkanie oraz całkowite utrzymanie;

b) mieszkanie stołowników winno być suche widne, bielone dwa razy do roku na koszt pracodawcy, dostatecznie oświetlone i opalane w miesiącach zimowych, oddzielnie dla mężczyzn, oddzielnie dla kobiet; w sprawie stanu mieszkania oraz otoczenia obowiązują przepisy art. 25 części I-ej niniejszej umowy. Każdy stołownik winien otrzymać łóżko lub pryczę oraz conajmniej siennik z czystą słomą, zmienianą w razie potrzeby nie mniej jednak, niż dwa razy do roku, a także mieć możność korzystania przynajmniej raz na miesiąc z kąpieli lub łaźni.

c) Pożywienie stołowników powinno się składać conajmniej z trzech posiłków dziennie i odpowiadać pod względem ilości i jakości produktów oraz przyrządzenia wymaganiom higjeny.

Art. 11.

Art. 29 części I-ej niniejszej umowy obowiązuje z tem, że ma on zastosowanie jedynie do członków rodziny stołownika zamieszkałych w majątku.

CZĘŚĆ III.

Warunki pracy i płacy rzemieślników.

Art. 1.

Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1930 roku, a kończy się 31 marca 1931 roku.

Obie strony obowiązuje trzymiesięczny termin wypowiedzenia pracy przed końcem roku służbowego, najpóźniej do dnia 6 stycznia 1931 roku. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 6 stycznia 1931 roku włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić wyłącznie na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej lub też wyroku sądu państwowego—według kompetencji.

Art. 2.

Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych z drugiej zaś strony rzemieślników folwarcznych: kowali, ślusarzy, mechaników, stolarzy, stelmachów, cieśli, ogrodników i t.p. stałych wykwalifikowanych robotni ów, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych, którzy pracują wyłącznie na korzyść pracodawcy, bez prawa przyjmowania robót postronnych i za trudnieni są tylko w swoim fachu.

Art. 3.

Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku (Dz. R. P. P. Nr. 65, poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki mniej korzystne dla pracowników, niż ustalone w niniejszej umowie, są nieważne i z mocy prawa ulegają zastąpieniu przez umowę niniejszą. Warunki umów indywidualnych bardziej korzystne dla pracownika, niż warunki niniejszej umowy, pozostają w mocy.

Art. 4.

Obowiązują następujące art. art. części I-ej niniejszej umowy: 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 14, 17, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, i 38.

Art. 5.

a) Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby, rzemieślnicy obowiązani są do pracy poza czasem określonym w art. 10 części I-ej niniejszej umowy, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych od płacy normalnej.

b) Przepis powyższy nie dotyczy ogrodników i innych pracowników, charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

c) Puszczanie w ruch oraz zatrzymywanie przez mechaników winno się odbywać poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty.

Art. 6.

Pensja rzemieślników we wszystkich powiatach wynosi conajmniej równoważnik 6 q. (36 pud. 24 f.) żyta w stosunku roczym. czyli 1½ q. (9 pud. 24 f.) żyta na kwartał.

Płacę w gotówce pobierają rzemieślnicy kwartalnie zdołu; przy określeniu tej płacy obowiązywać będą rynkowe ceny zboża w mieście powiatowem w dniu, w którym winna nastąpić wypłata, przyczem równoważnik w gotówce będzie liczony po cenie nie niższej niż 30 zł. za kwintal żyta. o ile cena rynkowa żyta będzie mniejsza. Wypłata pensji winna nastąpić nie później, niż w ciągu pierwszych 7 dni następnego kwartału. Za obustronną zgodą pensja może być wypłacana w zbożu

Art. 7.

Ordynarja rzemieślników we wszystkich powiatach wynosi conajmniej 12 q. (73 pud. 8 f.) zboża w stosunku rocznym, czyli 3 b. (18 pud. 12 f.) zboża na kwartał. Ordynarja wydaje się kwartalnie zgóry w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone, w gatunku jaki posiada majątek.

Art. 8.

Art. 20 część I-sza niniejszej umowy obowiązuje z tem, że rzemieślnik otrzymuje ogółem 44 ary (968 sążni kw.) ziemi, w tem 31½ arów (693 sążni kw.) wynawożonej ziemi pod ziemniaki, 2½ arów (55 sążni kw.) wynawożonej ziemi ogrodowej pod ogrodowiznę i 20 arów (220 sążni kw.) ziemi pod len.

Art. 9.

Art. 21 części I-ej niniejszej umowy obowiązuje z tem, że rzemieślnik ma prawo trzymać, zależnie od osobistej umowy z pracodawcą:

a) dwie krowy, lub

b) jedną krowę z dodatkiem 135 litrów mleka oraz 3 q. (18 pud. 12 f.) żyta w stosunku rocznym.

Art. 10

Art. 25 części I-ej niniejszej umowy obowiązuje z tem, że w mieszkaniach, posiadających więcej niż jeden piec, normy opału podnoszą się o 30%.

Art. 11.

a) Wynagrodzenie rzemieślników, ustalone niniejszą umową, nie obejmuje odszkodowania za zużycie instrumentów w wypadku, gdy pracownik został ugodzony z własnemi instrumentami.

b) Warunki wynagrodzenia ustalone w niniejszej umowie nie obowiązują w stosunku do ogrodników, ugodzonych tylko na procenty. W wypadku, gdy ogrodnicy otrzymują oprócz pensji procentowe tantjemy, tantjemy te przy ustalaniu faktycznego wynagrodzenia danego pracownika winny być wliczone do wynagrodzenia, przyczem tam, gdzie wynagrodzenie łącznie z tantjemą jest niższe od warunków niniejszej umowy, winno nastąpić odpowiednie wyrównanie na korzyść pracownika.

CZĘŚĆ IV.

Przepisy dodatkowe.

Art. 1.

Prawo interpretacji niniejszej umowy w ostatecznej instancji przysługuje Okręgowemu Inspektorowi Pracy w Wilnie w porozumieniu z Naczel-

nikiem Rolnictwa i Weterynarji Nowogródzkiego Urzędu Wojewódzkiego, po wysłuchaniu opinji zainteresowanych stron.

Art. 2

Oryginał niniejszej umowy znajdować się będzie w Inspektoracie Pracy 65 Obwodu w Lidzie.

Lida, dnia 28 grudnia 1929 roku.

Przedstawicele Rady Wojewódzkiej:

(—) *Stanisław Brochocki.* (—) *Józef Sławiński.* (—) *Andrzej Rostworowski.*

Przedstawiciele Związku Zaw. Robotników Rolnych R. P.:

(—) *Zygmunt Kolbe.* (—) *J. Kapeluk.* (—) *Piotr Bartoszewicz.*

Umowa niniejsza została zawarta w mojej obecności. Własnoręczność podpisów stwierdzam.

(—) *A. Lewicki.*
Inspektor Pracy 65 Obwodu.

107.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Grodnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione dobra nieruchome zostały wywołane do pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki w następujących terminach.

dnia 16 lipca 1930 r.

Trzy działki gruntu Nr. Nr. 42 i 43 z maj. Pelażyn, w gm. dereczyńskiej. pow. słonimskim, powierzchni około 15 ha 6935 m. kw. nabyte przez Ludwika Połubeka od Prokopa Filipowicza, hip. Nr. 4463.

dnia 18 lipca 1930 r.

Nieruchomość nadziałowa koło wsi Czepielowo (Czepielewo), w gm. szydłowickiej, pow. słonimskim w uroczyskach: „Nawoz“ w granicach z wsią Czepielewo, z lasem Somin, z ziemią Łukasza Salejki, Michała Gierko i Aksienji Jakimowicz; w urocz. „Zagaj“ w granicach z wsią Czepielewo, nadziałami włościan wsi Szydłowicze, z ziemią Łukasza Salejki i Aksienji Jakimowicz, oba uroczyska przestrzeni po 3000 sąż. kw.; uroczysku „Zagaje“ w granicach z lasem uroczyska „Dziko“ do ziemi właściciela wsi Czepielewo Bartłomieja Salemina z ziemią Łukasza Salejko, Aksienji Jakimowicz przestrzeni 1250 sąż. kw.; w urocz. „Lipino“ w granicach z ziemią Macieja Jersza z lasem Pusłowskiego, Łukasza Salejki, i Aksienji Jakimowicz, przestrzeni 7500 sąż. kw.; w urocz. „Moszka“ w granicach z ziemią T. Jersza, Pusłowskiego, Łukasza Salejko, Aksienji Jakimowicz tejże przestrzeni; w urocz. „Kraj“ w granicach z rzeką Szczarą, z ziemią Bartłomieja Salenika, Łukasza Salejki i Aksienji Jakimowicz, przestrzeni 1500 sąż. kw.; w urocz. „Łuch“ w granicach z łąką Pusłowskiego, własnością Afanazego Derewianika, Łukasza Salejki i Aksienji Jakimowicz, przestrzeni 600 sąż. kw.; w urocz. „Podorowo“ w granicach tychże; w urocz. „Gradka“ i „Zołotowka“ w tychże granicach: pierwsze 250 sąż. kw. drugie 180 sąż. kw.; w urocz. „Prydatki“ w granicach z własnością Pusłowskiego, z rzeką Issą, z gruntami Łukasza Salejko i Aksienji Jakimowicz, przestrzeni 500 sąż. kw. ogółem powierzchni 9 ha 8325 m. kw. należąca do Paraskiewji (Paraskowji) Chomieniec (Chamieniec), hip. Nr. 4417.

dn. 21 lipca 1930 r.

Dwie działki gruntu Nr. Nr. 32 i 33 z maj. Pelażyn, w gm. Dereczyn, pow. słonimskim, powierzchni 15 ha 7652 m. kw. należące do Antoniego Markacza, hip. 4453.

dn. 23 lipca 1930 r.

Dwie działki gruntu Nr. Nr. 36 i 37 z maj. Pelażyn, w gm. dereczyńskiej, pow. słonimskim, powierzchni 15 ha 9691 m. kw. należące do Romana Jurkiewicza, hip. Nr. 4452.

dn 24 lipca 1930 r.

Nieruchomość w m. Słonimie dawniej przy ul. Moskiewskiej, a obecnie przy ul. 3-go Maja pod Nr. 2 i Placu Handlowym pod Nr. 22|24 (róg), powierzchni 742 m. kw. należąca do Estery-Małki Gurwicz wej, Anny vel Ałty Hellerowej, Josela-Chaima i Jankla-Owsieja Samsonowiczów wspólnie w równych częściach, otrzymana w spadku po Szlomie Samsonowiczu, hip. Nr. 4420.

dn. 25 lipca 1930 r.

Dwie działki gruntu Nr. Nr. 5 i 6 z folw. Ostrowo, pochodzącego z maj. Dereczyn, w gm. Starawieś, pow. słonimskim, powierzchni 15 ha 5181 m. kw. należące do Romana Pasiuka, hip. 4416.

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny się zgłosić do kancelarji Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Grodnie z dowodami swych praw rzeczowych do tych nieruchomości pod skutkami prekluzji przewidzianemi w art. 153 Ust. Hip. Nr. 1919.

(—) *St. Kuszleyko*

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Grodnie

108.

Ruch służbowy

na obszarze województwa nowogródzkiego.

Minister Spraw Wewnętrznych

Przeniósł: Władysława Paszkiewicza, asesora VIII st. sł. na własną jego prośbę w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym w obręb województwa wileńskiego.

w Starostwach:

w Baranowiczach

Przeniósł: Dr. Leopolda Werbera, referendarza VII st. sł. Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Starostwa Powiatowego w Baranowiczach w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Wojewoda

w Urzędzie Wojewódzkim

Zawarł umowę służbową z Janem Szostakowskim na stanowisko p. o. referenta wojskowego z upos. w/g VIII gr. up. na czas od dnia 29.III. r.b. do dnia 30.IV 1930 r.

w Starostwach

w Baranowiczach

Przeniósł w stan nieczynny Józefa Kożełowskiego, sekretarza IX st. sł. z dn. 31.III. r. b.

Zawarł umowę służbową ze Zdzisławem Jabłonowskim na stanowisko urzędnika III kat. z up. w/g X gr. na okres od dnia 1 do dn. 31.III. r. b.

Rozwiązał stosunek służb. z Ziemowitem Obrąpalskim kontr. prac. XII gr. up. na skutek jego prośby z dn. 31.III. r. b.

w Nowogródku

Zawarł umowę służbową z Feliksem Chrałowiczem na stanowisko urzędnika III kat. XI gr. up. na czas od dnia 1 do 31.III. w charakterze pracown. kontraktowego.

w Nowogródku

Zawarł umowę służbową z Ludmiłą Dembicką na stanowisko urzędn. III kat. XII gr. up. w charakterze pracown. kontraktowego w referacie Odbud. i Daniny Lasowej od dn. 1 do dn. 31.III. r. b. z przydz. do Urzędu Wojewódzkiego.

w Baranowiczach

Rozwiązał stosunek służb. z Nikodemem Rusakiewiczem kontr. prac. III kat. XI gr. up. ref. odbud. i daniny las. z dn. 31.III. rb.

w Urzędzie Wojewódzkim

Minister Rolnictwa

Mianował Bolesława Taniewskiego, dotychczasowego kierownika Wydz. Weterynarji w VI st. sł. Naczelnikiem tegoż Wydziału w dotychczasowym VI st. sł.

Wojewoda

Zawarł umowę służbową z Izraelem Żytanerem na stanowisko lekarza weterynarji z upos. w/g VIII gr. up. do walki z chorobami zaraźliwemi od dnia 10.III. do dn. 30.IV.30 r.

w Urzędzie Wojewódzkim

Przedłużył umowę służbową z Jakóbem Stadnik-Nowickim, kontrakt. prac. III kateg. X gr. upos. do dnia 31.III r. b.

Zawarł umowę służbową z Włodzimierzem Bakinowskim na stanowisko p. o. urzędnika III kat. XI gr. up. w Oddziale Inwalidów Wojennych na czas od dnia 1 do 31.III. b. r.

OGŁOSZENIA
o zagubionych, względnie skradzionych dokumentach.

Starostwo Nowogródzkie.

Kazimierz Tymiński	Książeczka stanu służby oficerskiej, wydana przez P. K. U. Warszawa M. II.
Florjan Daszkiewicz	Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. w Słonimie.
Szymon Ungur	Dowód osobisty.
Szloma Borecki	Orzeczenie Starostwa Nowogródzkiego o udzieleniu odroczenia sł. wojsk. do 1.X-1930 r.
Sulejman Ryzwanowicz	Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. w Słonimie roczn. 1897.
Jan Stromski	Książ. wojskowa wydana przez P. K. U. Słonim roczn. 1901.

Redakcja i Administracja: Nowogródek, Urząd Wojewódzki pokój Nr 42. (Nr telef 59)

Prenumerata roczna Dziennika Wojewódzkiego za 1 egz. 12 złotych.
Cena szpalty 10 zł. Mniejsze obwieszczenia urzędowe po 20 gr. za wiersz. Ogłoszenia o powstałych stowarzyszeniach—5 zł.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 2 zł. 50 gr.
Cena N-ru 1 zł.

Tłoczono z polecenia Wojewody Nowogródzkiego w Drukarni Wydziału Powiatowego w Nowogródku.